

En eftermiddag på en kaffebar

En mand (jeg forestiller mig en type som Axel Strøbye i de gamle Min søsters børn) kommer ind på en kaffebar. Ekspedienten er sød og (overvejende) forstående.

Ekspedient: God eftermiddag, hvad kan jeg hjælpe dig med?

Kunde: Hjælpe med? Jeg kom egentligt ikke for at få hjælp, men mit snøreband er gået op, og det vil jeg da gerne have hjælp til at få det bundet.

Ekspedient: jeg mente, hvad ønsker du at bestille?

Kunde: Nårh, sådan. Jeg tænkte at det gav sig selv, da dette er en kaffebar, så er det oplagt at bestille en kop kaffe, ikke sandt? Hvis jeg ville have haft et glas vin, var jeg gået på en vinbar og hvis jeg havde haft lyst til at spadsere en tur, havde jeg besøgt en gangbar – det ligger lidt i navnet, synes jeg.

Ekspedient: Så sandelig, men hvilken slags kaffe?

Kunde: Jeg tænker en mærkebrun, grænsende til sort, skoldhed væske, med en bitter eftersmag, og som medfører en foruroligende kraftig hjertebanken i et par timer derefter.

Ekspedient: Det er kaffens helt grundlæggende skønne egenskaber, og fundamentet for vores perfektionering af kaffeoplevelsen. Se bare de mange varianter af kaffe vores gæster nyder

Kunde: Skal det se sådan ud, det den herre derovre drikker? Hvad er det?

Ekspedient: Cappuccino.

Kunde: Prosit!

Ekspedient: Nej nej, jeg nøs ikke, men det er navnet.

Kunde: Jaså, jeg kender ham ikke.

Ekspedient: Navnet på kaffen, det han drikker hedder cappuccino. Navnet er en del af kaffens identitet. For eksempel:

Doppio, Cortado, Affogato, Macchiato og Galão, bare for at nævne et par stykker, og hver især i en afart af smagsvarianter, for eksempel sødmælk, minimælk, sælmælk, havredrik, mandeldrik, ærtedrik og med tilsætningssmage som vanilje, karamel, blæretang.

Sæsonversionen for tiden er Progreto Longo, den laver jeg senere...

Kunde: Altså, jeg vil bare gerne have en kop kaffe, der ligner og smager af kaffe.

Ekspedient: Hvis den skal smage af kaffe, så er Americano udelukket. Det er heller ikke særlig populært efter Trump blev præsident. Jeg laver en filterkaffe til dig. Skal det være Demi, Short, Tall, Grande, Venti eller Trenta

Kunde: Du er virkelig en meget venlig og tålmodig person, men jeg forstår slet ikke hvad du siger. Og ved du hvad, nu har jeg stået her så længe, at klokken er over 14. Min læge har sagt, at jeg skal undlade kaffe så sent på dagen, så jeg tager bare en ½ L vand, tak.

Ekspedient: Skal det være danskvand?

Kunde: Det betyder ikke så meget hvor det kommer fra.

Ekspedient: Nej nej, jeg mener brus?

Kunde: Ja, selvfølgelig skal den bruges, jeg har tænkt mig at drikke den.

Ekspedient: Så bliver det postevand (siges med et anstrengt smil)

Kunde: Der er ingen grund til at poste den, det ender med at blive til Gammel dansk-vand inden den når frem.

Ekspedient: *suk* ved du hvad, jeg tror sørme jeg har fri nu, jeg finder lige en kollega der kan tage over! Betinna, vil overtage her, jeg magter ikke mere.

Betinna: Selvfølgelig, tag du bare et velfortjent vil (henvendt til kunden) Hvad kan jeg hjælpe med?

Kunde: Hjælpe med? Jeg kom egentligt ikke for at få hjælp, men mit snøreband er gået op...

Ekspedient: (uden for scenen) AAAARRRRGGHH!!!

Søren Elsner Knudsen